KATE FREWEN

Megtalált szenvedély

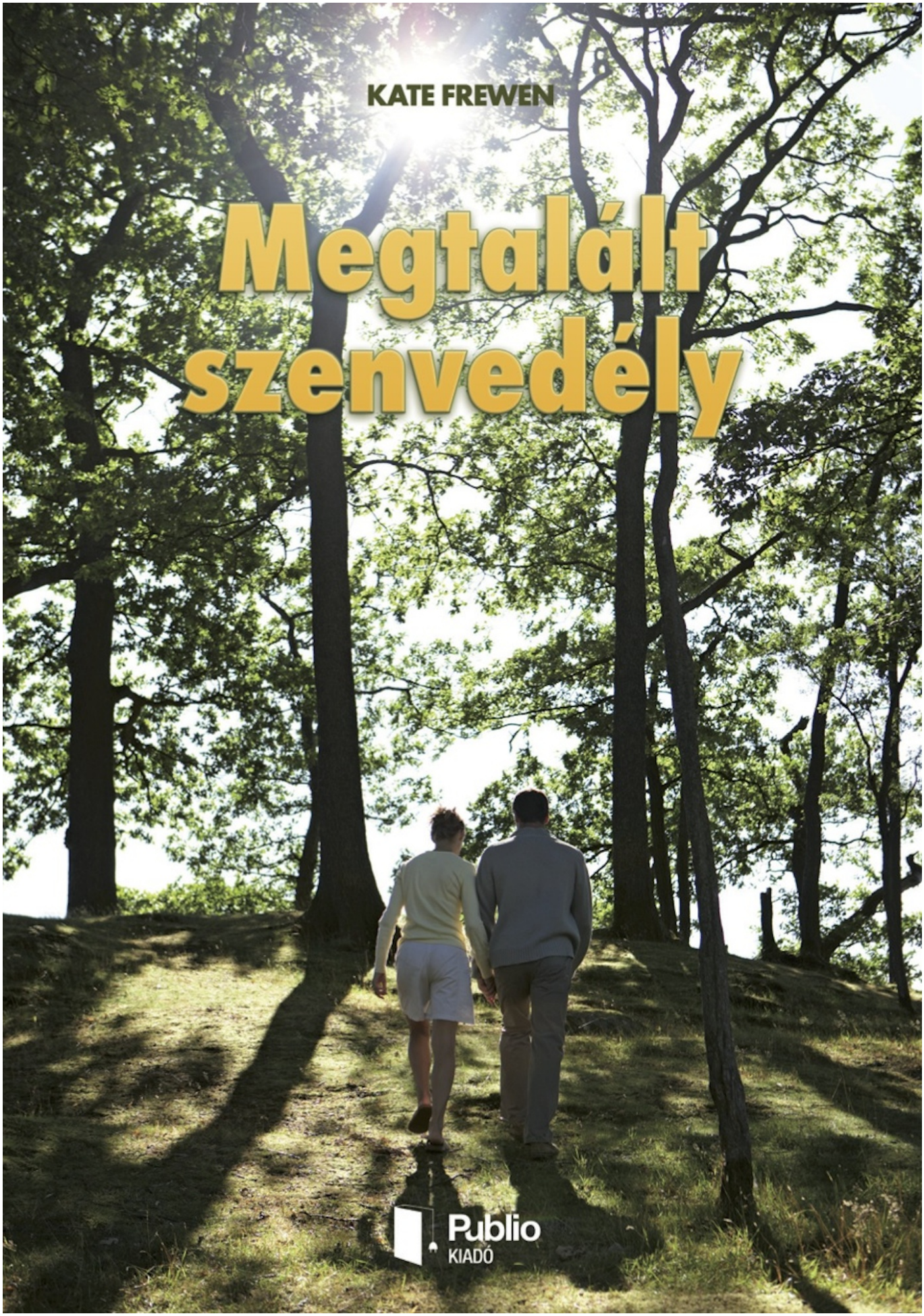

Publio KIADÓ

Megtalált szenvedély

Kate Frewen

2014

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

Egy igaz történet feldolgozása…

Bevezető

Az óra hangja könyörtelenül sivított bele a néma csendbe. Kate álmosan nyújtózkodott: „Istenem, már megint egy hosszú nap”!- gondolta, miközben fáradtan elindult, hogy elhúzza szobájának függönyét. Megállt egy pillanatra, ahogy kitekintett a szobájának ablakán. A természet elveszítette gyönyörű zöld színét, a levelek ezernyi színben várják, hogy az első dér elszakítsa őket végleg attól az ágtól, melyen egész nyáron át pompáztak. Egy levél némán, bele-bele akadva egy-egy ágba elindult végső útjára, hogy az eddig lehullott levéllel együtt valaki majd felsöpörje őket, és összegyűjtve feledésbe merüljön. Ismét eljött az ősz. Kate szomorúan nézte. Mint a házasságom!- gondolta. Valaha zölden, ragyogó fényben teltek a napok. Szerelemben, boldogságban. Mint az őszi falevél, mely nem rég zöldben pompázott, megsárgult, elkopott. Elveszítette fényét, és lehullott. De kidobni nem lehet, bár milyen kopott és fénytelen. Fénytelenül, sárgán élni kell benne tovább. Bármennyire is fáj.

Kate szomorúan elfordult az ablaktól, és elindult készülődni, mert tudta, a munkája várja, és élni kell a napokat tovább!

Első nap

-Szia Kate!

-Szia, Eva!

- Mi újság Kate? Nagy volt a forgalom, ahogy jöttél?

- Á, csak a szokásos! Sok rohanó türelmetlen ember! Sok a munkánk?

- Persze, mint mindig. Kate, fáradtnak tűnsz. Minden rendben?

- Igen, minden. Otthon a szokásos mindennapi veszekedés a férjemmel, de ez már nem újdonság számodra!

- Kate, ne gyötörd magad! Hagyd ott végleg! Nem érdemel meg Téged!

- Eva, tudod, hogy nem lehet. A gyerekek. Nem élnék túl!

- Kate, kérlek, keress magadnak valakit! Csinos vagy, jól nézel ki. Biztos találsz magadnak valakit, aki végre boldoggá tenne Téged!

- Ne hülyéskedj Eva, 44 éves vagyok! Most kezdjek el pasizni?

- Sosem késő megtalálni a boldogságot! Mindenkinek joga van hozzá, mindegy, akárhány éves! Ezt ne feledd el! Bolond vagy, ha hagyod, hogy a napok szenvedéssel teljenek el! Keress valakit, nem kell elválnod, ha nem akarsz! De így ne élj tovább!

- Majd átgondolom! De kösz a tanácsot Eva, aranyos vagy!

Kate papírhalmazain keresztül merengve nézte az ablakon beszűrődő napsugár fényét. Csak a munka, csak a munka mindig! Semmi gyengédség, semmi öröm, ami feltöltené, ami boldoggá tenné! Félre rakva minden álmodozását, hozzáfogott, hogy elvégezze mind azt a sok feladatot, ami az íróasztalán tornyosult napok óta. Mire feleszmélt, már ez a nap is eltelt, s indulhatott a csúcsforgalomba haza, hogy férjével otthon megküzdjék a mindennapi szócsatájukat! Istenem, de nem szeretett haza menni!

A kapu hangosan csapódott, ahogy Félix Kate férje munkája után megérkezett. Az ablakon keresztül nézte Őt, ahogy elindul a ház felé. Istenem, mennyire nem szeretem már! – gondolta. Szinte fáj, hogy mellette kell élnem!

- Szia Kate!

- Szia Félix! Hogy telt a napod?

- A szokásos. Remélem ma valami normális kaja vár! Nagyon éhes vagyok!

- Félix, tudod, hogy én is sokat dolgozom! Későn értem haza, és csak a hétvégi maradék van!

- Kate, ezt nem mondod komolyan! Milyen házi asszony vagy Te? Tudod, hogy nem szeretek maradékot enni! Elvárom, hogy normális kaja várjon, ha haza érek!- s üvöltve vágta be maga után az ajtót, hogy keressen valami sport csatornát, ami mellett majd remélhetőleg el fog aludni. Kate mosogatás közben is érezte orrában férje borszagú leheletét. Meddig mehet ez még így? Várta, hogy férje végre megfürödjön, és elaludjon, ahogy minden este tette. Magányosan pakolászott, és a gyerekeire gondolt. Félixre, és Katere, akik már elkezdték a felnőtté válás útját járni. Mind a ketten egyetemre járnak, ritkán jönnek haza. De kell nekik a biztos háttér, ha hazajönnek, érezzék az otthon melegét, a szülői szeretetet.

Kate fáradtan esett be az ágyba. Nézte a falat, mely minden este némán nézett vissza rá. Hallgatnak, magukba rejtve- e szoba titkait, a fájdalmat, csalódást, amit a férje okozott neki. Nagy nehezen álomba szenderült. Az álmai, mint már nagyon rég óta szenvedélyes szeretkezésekről szóltak, egy férfival, akit nem is ismer! Forró ölelésekről, vad csókokról, kéjes kielégülésekről. Álmok, mely boldoggá tették, és elfeledtették a mindennapi gondokat! S az álmot, mely oly édes minden éjjel, az óra vad csörömpölése szakította félbe reggel, figyelmeztetve arra, hogy itt a valóság, s múló pillanat csupán az éjszakai képzelgés, ami oly boldoggá tette!